

ստացել. որով վերջերս պակասած Գրանսիացի ծիրանաւորների թիւը կրկին լրացել է:

— Գերմանական կաթոլիկների կուսակցութիւնը մի մեծ յաղթութիւն է տարել կրկին ռախսագրում. յիսուսեան կրօնաւորների մօտաք Գերմանիա արգելող օրէնքը վերացնելու համաձայնել է ռախսատագի մեծամասնութիւնը: Խնդիր է այժմ թէ դաշնակցական խորհուրդն (բունդեսռաթ) ևս կը համաձայնի՝ ճիշդութուններին յետ կանչելու:

— Գրանսիական կառավարութեան հրատարակած երկրորդ դիւնի գիւմ ևս վերաբերում է հայկական խնդրին (1895—1896), սրա մէջ կան 178 վաւերաթղթեր, որոնք վերաբերում են Տրապիզոնի, Էրզրումի, Գիարէքի, Սփաղի, Մալատիոյ, Ուրֆայի, Զէթումի, Մերսինի, Ադանայի, Կեսարիոյ, Ալէքսանդրետի և Հալէպի կոտորածներին:

Այս թղթի մէջ անհամար ապացոյցներ կան նախամտածուած ե պատրաստուած գաղանթութիւնների, Հետաքրքրական է երկու թուղթ, որ պապի քարտուղար Ռամպոլլան է գրել ֆրիանսիական վատիկանի գործակալին, շնորհակալութիւն անելով ֆրանսիական դեսպան Կամբոնից իրենց քրիստոնէից (իմա՝ կաթոլիկաց) ցոյց տուած պաշտպանութեան համար: Այժմ հասկանալի է, թէ ինչո՞ւ թուրքերը բողոքական և բուն հայերին կոտորելով՝ զգուշանում էին կաթոլիկներին գիպելուց: Նշանաւոր է և պապի շնորհակալութիւնը քրիստոնէից պաշտպանութեան համար. որի մէջ քրիստոնեայ չեն համարուած հայ եկեղեցու անհամար զոհերը:

— Անգլիայում մեծ աղմուկ է հանել Մասնորին քահանայի կաթոլիկ դառնալը: Դոկտոր Մատուրինը Օքսֆորդի նշանաւոր քարոզիչներից մէկն էր:

— Վանադաշի կաթոլիկների մէջ ձգտումն է յառաջացել ազգային եկեղեցի կազմելու. ընդունելով գալիկան եկեղեցու կազմակերպութիւնը իրրե օրինակ: Վատիկանն այդ ձգտումից յառաջ եկած շարժումը խափանելու համար յատուկ պատուիրակ է ուղարկել Կանադա:

ՕՐԹՈՂՈՔՈՒ ԵՎ ԵԿԵՂԵՑԻ.

— Հելլէն եկեղեցին ու ազգը տագնապի մէջ են. տաճիկ դէմ արդէն պատերազմ է յայտարարուած և ամեն մի յոյն այդ կռուովն է ոգևորուած. ինչ էլ լինի այդ պատերազմի ելքը, հիլլէն ազգը մեծամեծ զրկանքների և փորձանքների պիտի ենթարկուի. որին զիմադրելու համար ինչպէս հին ժամանակն այնպէս էլ այժմ, նա դժպիտի առնէ իւր քրիստոնէական ոգուց և հայրենասիրութիւնից:

— Տիեզերական պատերազմի ընթրութիւնը սուլթանի կառավարութեան ստիպ-

մամբ արագացուեց և ինչպէս հեռագիրն հաղորդում է, ընտրական ժողովը զատկից առաջ կատարեց նոր պատրիարքի ընտրութիւնը, որպէս զի յոյն պատրիարքը զատկական շնորհաւորութիւնների ժամանակ կարողանայ սուլթանին ներկայանալ: Պատրիարքական տեղապահն ընտրուած է պատրիարք. այս է հեռագրի հաղորդածն, իսկ թէ ո՞վ է նորընտիրն և ի՞նչ սկզբունքների տէր, դեռ ևս յայտնի չէ:

— Երուսաղէմայ յունաց պատերազմական ամբողջ ժառանգորդ է ընտրուել Բեթղեհեմի մետրոպոլիտ Մ. Դամիսոս սրբազանը:

— Մակեդոնիոյ օրթոդոքս թեմերից երեքը սուլթանը խոստացել է բոլղարական էգզարքոսին, աչքի առաջ ունենալով հեյլէն—թուրքական պատերազմը, բոլղարական կառավարութիւնը շտապեցնում է առաջնորդական քարտիկի խնդիրը:

Ռուսաց եկեղեցին.— Ռուս աշխարհական մամուլը խնդիր է յարուցել կրկին մեծ պալիքնապցում քաւերախաղերի բոյսնորսում մասին: Ինչպէս յայտնի է Ալէքսանդր Գի օրերից մինչև այսօր մեծ պահքին արգելուած են ռուսաց լեզուով թատերական ներկայացումները: Առիթ առնելով այս տարի Մոսկուայում տեղի ունեցած թատերական գործիչների ժողովը, կրկին յեղյեղուած է այդ խնդրին, թէ ինչո՞ւ օտար լեզուներով թոյլ են տուած ամենատեսակ ներկայացումներ և նոյն իսկ կրկիսախաղեր, իսկ արգելուած են բարոյական բովանդակութիւն ունեցող թատերախաղերը: Աշխարհական թերթերը պահանջում են անպայման թոյլ տալ ամեն մի ներկայացումն, որպէս զի թատերական գործիչները քաղցի չը մատնուին, եկեղեցական թերթերն ընդհակառակն պահանջում են արգելել ամեն տեսակ բեմական ու կրկեսի խաղերը:

— Պաղեստինեան ընկերութիւնը, որի նպատակն է նպաստել ռուս ուխտաւորներին սուրբ երկրում և հոգալ այնտեղի բնիկ օրթոդոքսներին, հետզհետեւ նորանոր ճիւղերով զարգանում է և տարածուում: Այս տարի յունուարի 2-ին բացուեցաւ այդ ընկերութեան մի նոր ճիւղը Բերլինում:

— Ռուսական համալսարաններ կանոնադրութեան փոփոխութիւն է սպասուում: ռուսի ամբողջ մամուլն զբաղուած է նոր առաջարկութիւններ անելով: Եկեղեցական թերթերը հիմնուելով Տոմսկի համալսարանի փորձերի վրայ, առաջարկում են իրաւունք տալ հոգևոր դպրոցների (սեմինարիա) աշակերտներին ևս ռուսաւոր ընդունուելու Տոմսկի համալսարանում հէնց բացման օրից ընդունուել են հոգևոր դպրոց-

ների աշակերտներն և ինչպէս երևում է համալսարանական տեղեկագրից՝ դրանք ամենևին յետ չեն մնացել զիմնադիրոնների աշակերտներից։

— Ռուսաց եկեղեցական թերթերն ուշք են դարձրել կաթողիկոսական ազդեցութեան վրայ Ռուսաստանում։ Ոմանք գանգատում են, որ բարձր դասակարգի անձինք դադարի կաթողիկէն դառնում իրենց հոգեւոր ծառաւը յազնցնել չը կարողանալով ուսն քահանաների մօտ, միայն մահուան ժամանակն է յայտնուում, որ այս ինչ նշանաւոր պարոնը կամ տիկինը կաթողիկէ եկեղեցու ծիսով պիտի թաղուի։ Թերթերն առաջարկում են մարմնաւոր իշխանութեան, որ ամեն անգամ որոնեւ գտնելով՝ այդ դասաւարտներին յանձնէ թեմական իշխանութեան։

Աւելի խիստ կերպիւ գանգատուում է «Ռուսընդի» Օրոգրերէնէն լեհացի կաթողիկէ քահանաներից, որոնք իբրեւ կրօնուսոյցներ մեծ ազդեցութիւն են գործում մատաղ սերնդի վրայ։ Վաթիկէի քահանաները ճգնում են իրենց հօտի մէջ մոլեռանդ ատելութիւն սերմանել դէպի օրթոդոքս եկեղեցին։ Երևմտեան նահանգներում գործող մի քանի կրօնուսոյցների անուններ են առաջ բերած, որոնք իրենց աշակերտներին հաւատացրել են, թէ կաթողիկէ եկեղեցու վարդապետութեան հակառակ է ուսական եկեղեցական պատկերների առաջ աղօթելն, որ ուղղակի մեղք է և պէտք է աշխատել երես դարձնել նրանցից աղօթքի ժամանակ, Մի այլ քահանայ պատուիրել է իւր հօտին չը մտնել ուսաց եկեղեցի և զանազաններին զրկում է խոստովանութիւնից։ Ատելութիւնն այսքան մեծ է, որ կաթողիկէ քահանային ուսաց լեզուով ողջունելն ընդունուում է հայհայտելի տեղ։ Այսպիսի և աւելի ևս մեծ գայթակղութիւններ յիշելուց յետոյ՝ թերթն առաջարկում է փոխել կաթողիկէ հոգեւոր դպրանոցների կանոնադրութիւնը, որ 1847 թուին է հաստատուել։ Այդ փոփոխութեան նպատակը պիտի լինի դպրոցը դնել կառավարութեան հսկողութեան տակ և լատիներէն դասախօսութեան փոխանակ մտցնել ռուսերէն դասախօսութիւն։

— Մոսկուայի հոգեւորականութիւնը կամենալով կրթութեան դասակարգի անհաւատութեան և անտարբերութեան դէմ կռուել, սկսել է հասարակական դասախօսութիւններ կարգաւ տատաւածարանութիւնից։ Առաջին դասախօսութեան նիւթն է եղել «Աստուածային յայտնութիւնն իբրեւ զրական փաստ պատմութեան»։ Երկրորդինը՝ «Անաստուածութիւնն և հաւատն առ Աստուած» համեմատելով միմեանց հետ պատմական, հոգեբանական և տրամաբանական տեսակետով։

— Ընդդէմ Վերմեանն առաջարկում է վանքերին կից բուժարաններ հիմնել, որովհետեւ շատ վանքերի տեղադրութիւնը նպաստաւոր է այդ նը-

պատակի համար, իսկ կրօնաւորներին ինչ աւելի յարմարագոյն պարագմունք կարելի է յատկացնել, քան եթէ հիւանդներին խնամելը, «Յերկով Աւստ» իրաւամբ նկատում է, որ թէեւ այդ միտքն յիմար չէ, բայց անիրագործելի է, որովհետեւ արտասահմանի բուժարաններ գնացողներն աւելի այն զուարճութիւններով են զբաւուում, որ կան այնտեղի բուժարաններում, իսկ վանքերը չի կարելի զուարճութեան տեղի դարձնել։

— Ամբողջ եկեղեցական մամուլը բողոքում է ուսն հեղինակներից ոմանց դէմ, որոնք իրենց շարագրութիւններով հաւատոյ հակառակ վարդապետութիւններ են տարածում։ Առանձնապէս յարձակում են Լե Տոլստոյի շարագրութիւնների վերայ։

— Տվերի եպիսկոպոսը մեծի պահոց ընթացքում յիշեցրել է իւր թեմի քահանայից, որ համոզեն իրենց ծխականներին 7 տարեկանից ի վեր ս. հաղորդութեան մատչելու։

— Մեծի պահոց ընթացքում օգտակար և վայելուչ կերպով ժամանակ անցկացնելու մասին խնդիր հանելով՝ մի քանի թերթեր առաջարկում են աստուածաբանական դասախօսութիւններ և հոգեւոր համեմատներ սահմանել։

— Մահմեդականների մէջ քրիստոնէութիւնը յաջողութեամբ քարոզելու համար մի քանի միախմբուհներ առաջարկում են բազմաթիւ մահմեդականների բնակավայրում եկեղեցեաց թիւը և մրտցնել տեղական լեզուով ժամակարգութիւն։

ԱՆԳԼԻԿԱՆ ԵՒՆԱԵՑԻՒ

— Անգլիական եկեղեցու երկու գլխապետների՝ Բէնտրըրբրիի և Իեօրքի եպիսկոպոսների՝ պատասխանի թուղթը Լոնդի պապին՝ ուղարկուած է բողոք օրթոդոքս եկեղեցու նշանաւոր եպիսկոպոսներին, կարծես թէ հրաւիրելով դրանց դատաւոր լինել պապի և իրենց մէջ։ Աւագ շաբաթուն Պետերբուրգ է ժամանել ինքը Իեօրքի արքեպիսկոպոս Վիլհելմ Մակլահան, որպէս զի ներկայ լինի ժամասացութեանց և ծանօթանայ ուսաց հոգեւոր ճեմարաններին ու վանքերին։

Պետերբուրգում այցելելով բողոք եկեղեցական հաստատութիւններն, Իեօրքի արքեպիսկոպոսն ուղեւորուել է Մոսկուա։ Արքեպիսկոպոսին ուղեկցում է յայտնի ուսասանք Բերբէք անգլիացի զբոսագետը, որ իրեն նպատակ է դրել մերձեցնելու անգլիկան և օրթոդոքս եկեղեցիները։

— Օքսֆորդի և Վեմբրիջի աստուածաբանական բաժինները ձեռնարկել են հրատարակել ս. Գիրքը համաձայն բողոք յայտնի ձեռագիրների։ Անցեալ դարու վերջը և մեր դարու սկզբին (1798 — 1827) Օքսֆորդում հրատարակուել է ս. Գիրքը 5 մեծագիր հատորների մէջ՝ համեմատութեամբ

այն ժամանակ յայտնի 300 ձեռագրներն այժմ հարիւր դարուց յետոյ նորանոր ձեռագրներ զըտնուած լինելով՝ կարիք է զգացուել նոր հրատարակութեան ձեռնարկելու:

— Անկլիկան քարոզչական ընկերութիւնը (Church Missionary Society) գործում է Աֆրիկէի ամենայն կողմերում: Արարիայում, Պաղեստինում, Պարսկաստանում, Տաճկաստանում, Հնդկաստանում, Ցէյլոնում, Չինաստանում, Ճափոնիայում, Նոր—Զելանդիայում, Կանադայում և Վոլումիլիայում: Ընկերութիւնն ունի 462 կայարան, ուր գործում են 970 եւրոպացիք և 5393 տեղացիք: Հեծանուսութիւնից դարձած են 193,674 հոգի, 24151 նորահաւատ պատրաստուում են մկրտուելու: 1896 թուին մկրտուել են 15,805 հոգի: Քարոզչական գործողների թիւն է 2130, ուր կրթուում են 88,205 սանուկք: Վերջին տարին ընկերութեան մուտքն եղել է 3 միլիոն ուսուրջու չափ և ծախսուել է երկուսու կէս միլիոն ուսուրջու:

ԵՐԻՏՐԱՍԱՐԳՆԵՐԻ ՔՐԻՍՏՈՆԵԿԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ ԱՄԵՐԻԿԱՅՈՒՄ:

Ինչպէս Եւրոպական մի քանի երկրներում այդպէս և Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներում կազմուած են այս անունով մի շարք ընկերութիւններ, որոնք նուիրուած են իրանց անդամների կրօնական բարոյական դաստիարակութեանը, Եկեղեցիների մօտ կան բիրդիական կոչուած լսարաններ և կիրակնօրնայ գործողներ, որտեղ նոր սերունդը ծանօթանում է կրօնի ճշմարտութիւնների հետ և ուսումնասիրում է ս. Գիրքը: Բացի եկեղեցական խմբակցութիւններից կան քարոզչական ընկերութիւններ, որոնց անդամները ծովեր չեն անցնում հեծանոսներին որսալու, այլ իրանց իսկ շուրջն աշխատում են կրօնական կեանք ստեղծել և ժողովրդի մէջ տարածել կրօնական ճշմարտութիւններ: Այդ ընկերութիւններից մի քանիսը տարածուած են ամբողջ Միացեալ Նահանգներում, և կան, որ իրանց գործունէութիւնը սահմանափակում են մի քաղաքի շրջանում: առաջիններից նշանաւոր է Society for Christian Endeavor Epworth League, քրիստոնէական ընկերութիւնների դաշնակցութիւնը, Իւրաքանչիւր քաղաք ունի իւր «Երիտասարդների քրիստոնէական ընկերութիւնը»: գոքա միացած են մի կենտրոնական յանձնախմբով, որ յարաբերութիւն է պահպանում Եւրոպական նոյնպիսի ընկերութիւնների վարչութեանց հետ: Այսպիսով երիտասարդներին քրիստոնէական ընկերութիւնը հանդէս է գալիս իրրեւ միջազգային մի հաստատութիւն:

Նիւ—Եօքքում քառասուն տարուց աւելի է, որ գոյութիւն ունի յիշեալ ընկերութիւնը: Կանոնադրութեան համաձայն, ընկերութեան նպատակն

է Նիւ—Եօքքի երիտասարդների մտաւոր, հոգեկան և հասարակական վիճակի բարւոգումը: 1866 թ. նա արդէն հաստատուել է Նահանգի օրէնսդիր իշխանութեան կողմից: Ընկերութեան անդամ կարող է լինել ամեն մի երիտասարդ, առանց դաւանութեան խտրութեան. սակայն ձայնատուութեան և ընտրուելու իրաւունքը վայելում են միմիայն բողոքական դաւանութեան պատկանող անդամները:

Ընկերութիւնն այժմ ունի 14 ծիւղ, քաղաքի զանազան մասերում: գլխաւոր ծիւղը տեղաւորուած է մի հոյակապ վեցյարկանի շէնութեան մէջ: Այդտեղ է գտնուում ընկերութեան գլխաւոր մատենադարանը, որ ունի 50,000—ից աւելի գիրք: գիտութեան այլ և այլ ծիւղերի, արուեստների և քրիստոնէական աստուածաբանութեան վերաբերեալ, Կիրակի օրերն այդ գրադարանից դուրս են տրուում միմիայն կրօնական բովանդակութիւն ունեցող գրքեր: Շինութեան ներքնայարկում չինուած է լոգարան և մարզարան, որտեղ անդամները մարզուում են բժշկի ղեկավարութեամբ: Նոր անդամն ամենից առաջ բժշկական փորձի է ենթարկուում և նրան նշանակուում է այս կամ այն ֆիզիքական վարժութիւնը: Երեկոնները դասախօսութիւններ են լինում մամեմատիկայից, լեզուներից, հաշուապահութիւնից, նկարչութիւնից և զբոսայգիներից: Մի քանի դահլիճներ փառահեղ կահաւորուած են և նշանակուած են առանձնապէս մտերմական խօսակցութիւնների և անդամների զուարճութեանց համար: մի ընդարձակ դահլիճում յաճախ տեղի են ունենում երաժշտական և գրական երեկոյթներ: Երբեմն ընկերութեան գրական ակումբը կազմակերպում է որ և է հարցի մասին վիճարանութիւն, որին հրաւիրուում են իբրեւ դատաւոր համալսարանական պրոֆեսորներ, կամ Նիւ—Եօքքի յայտնի խմբագիրները:

Համարեա ամեն երեկոյ դահլիճներից մէկում տեղի է ունենում հոգեւոր զրուցատրութիւն պատուրի ղեկավարութեամբ, մի քանի օրհներգներ են երգուում, կարդացուում է Հին և Նոր Կտակարանից մի մի գլուխ, ներկայ եղողներից մէկը հաղորդում է իւր կրօնական զգացումներն ու տպաւորութիւնները, երբեմն ինքը պատուրը մի քանի խօսքով բացատրում է այս կամ այն ընթերցուածը, ապա ամենքը ցրուում են:

Կիրակի օրերը լինում են բիրդիական դասախօսութիւններ, աստուածաբանութեան ուսանողների ղեկավարութեամբ՝ կարդում և մեկնում են ունկնդիրներին մանաւանդ Նոր Կտակարանը:

Ընկերութեան անդամներից կազմուած է մի մասնաժողով, այսպէս կոչուած «գործիչներին» [Workers], որոնք մտերմական զրուցատրութիւնների միջոցով աշխատում են կրօնական գաղափարներ տարածել իրանց ընկերակիցների շրջանում: Նոքա այցե-

լում են ընկերութեան հիւանդ անդամներին և օգնում նրանց բանիւ և գործով: Առանձին մի զբաղման հրադուած է ընկերութեան անդամների համար աշխատանք և պարագմունք գտնելով: Անցեալ տարի այդ գրասենեակ 300-ից աւելի երիտասարդների համար պարագմունք և պաշտօն է գտել:

Ընկերութիւնը մեծ յարգանք և ժողովրդականութիւն է վայելում նիւ-Եօրքում: զբաղման արեւմտականներից շատերը մասնակցում են նրան: Ճիւղերն այնպէս են կազմուած, որ իւրաքանչիւրը բաւարարութիւն է տալիս քաղաքի բնակիչների որոշ մասի կարիքներին: Այսպէս, գերմանական թաղի կենտրոնում գտնուում է գերմանական ճիւղը, որտեղ խօսակցական լեզուն գերմաներէնն է: լատինական թաղում է ֆրանսիական քրիստոնէական ընկերութիւնը: կայ նոյնպէս չինական ճիւղ՝ երիտասարդ չինացիների համար, որ տեղ նոքա սովորում են անգլիերէն և ծանօթանում տեղեկան քաղաքակրթութեան հետ: Քաղաքի կենտրոնում է, Վոլոմբիայի համալսարանից ոչ հեռու, ռուսանոցական ակումբը: Քրիստոնէական ընկերութեան ռուսանոցական ճիւղը, ժամանակ առ ժամանակ այս կամ այն պրօֆեսորը երեկոյթ է սարքում ռուսանոցների համար, որտեղ թէյի կամ սուրճի ժամանակ մտերմական զրուցատրութիւններ են լինում գիտութեան այլ և այլ ճիւղերի, կրօնի և փիլիսոփայական խորհրդների վերաբերեալ: Բօուէր-Ստրիտում, քաղաքի աւելի աղքատ զասակարգի թաղում զբաղւում է քրիստոնէական ընկերութեան մի առանձին բաժանմունք զպրոցական հասակի մանուկների համար:

Ընկերութեան ծախսերը հոգացուում են մասամբ անդամակցական վճարներով, մասամբ զբաղման և անշարժ կայքերի եկամուտներով, մասամբ ևս ընկերութեան հարուստ բարեկամների փանուագ նուիրաբերութիւններով: Աւերջին տարեկան հաշուետուութեան համաձայն ընկերութեան հիմնադրամը հաւասար էր 130,000 դոլլարի (175,000 ռուբլի): տարեկան ծախք եղել է 43,000 իսկ այս տարուայ նախահաշիւն է 52,000 դոլլար:

Անցեալ տարի նիւ-Եօրքի մեծատուն Սամուէլ Ինսի ընծայեց «Քրիստոնէական ընկերութեանը» մի տուն 200,000 դոլլար արժողութեամբ: քաղաքի վաճառաւոր մասի կենտրոնում: Նորերս վերատեսչութեան ժողովը որոշեց բաժանմունքներից մէկի համար առանձին շինութիւն կառուցանել քաղաքի հիւսիս-արեւմտեան մասում: Շէնքը կընստի 375,000 դոլլար, որից 200,000-ն արդէն հաւաքուած է ընկերութեան բարեկամների նուիրատուութիւններով: անցեալ տարի «ընկերութիւնն» ունէր մօտ 5000 մշտական անդամ: մեծամասնութիւնն ի հարկէ բողոքականներից:

ԴՐԱԿԱՆԱԿԱՆ—ՊԱՏՄԱԿԱՆ.

ՊԱՐԹԵՆՆԵՐԸ ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆՈՒՄ

Ե Ի

ՆՐԱՆՅ ՅԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԶԱՅՈՅ ՀԵՏ.

(250 Քրիստոսից առաջ — 226 Քրիստոսից յետոյ)

(Շ ա թ ո ս ճ ա կ ո ս թ ի չ ի ճ).

Հռովմա—պարթեւական պատերազմները
Հայաստանի համար.

Ֆրատէս Դ-ի երկրորդ անգամ գահակալութիւնն առիթ եղաւ հռովմայեցիների պարթեւական գործերին խառնուելուն: Օգոստոս կայսրը բռնեց Ֆրատիսի կողմն և զբաղւեալ փոխարէն ստացաւ նրանից Արասոսի և Անտոնիոսի պարտութեան ժամանակ պարթեւների ձեռքն անցած զրօշներն ու գերիք: Այս գէպքը տեղի ունեցաւ 20 թուին Քրիստոսից առաջ, երբ Օգոստոսը Ասորիքում էր: Ներքին խռովութիւնները տեւեցին Պարսկաստանում մինչև 9 թ. Քրիստոսից առաջ. այդ միջոցին Ֆրատիսի փոխանակ երեք տարու չափ իշխեց Միթրիդատէս Դ. նոյն ժամանակում ինքնուրուշութիւն ձեռք բերին և Մարք, որոնք Հռովմից խնդրեցին և ստացան իրենց Արտաւազդ թագաւորի որդի Արիոբարզանէս Բ-ին, իրրե թագաւոր: Ֆրատէսը երրորդ անգամ գահակալեց 10—9 Քրիստոսից յետոյ և երկիւղ կրելով ներքին խռովութիւններից, իւր 8 որդիքն ու երկու կանայքը Հռովմ ուղարկեց իրրե պատանդ: Պարսկաստանում մնաց միայն մի իտալական ստրկուհու: Թէա Մուշա Աւրանիայի մանկահասակ որդին, որ գահաժառանգ էր նշանակուած: Սա էր որ իւր մօր սաղառնօք սպանեց հօրն ու նրա տեղը թագաւորեց:

Նոր թագաւորած Ֆրատէս Ե. կամ ինչպէս սովորաբար կոչուում է Փրատասկէսը նրա պատուեց հայկական ապստամբութեան ընդդէմ: Արտաւազդ Գ-ի, որ հռովմէացոյց պաշտպանեալն էր: Հայերը պարթեւաց օգնութեամբ դուրս վնդեցին իրենց երկրից Արտաւազդին և նրա պաշտպան հռովմէական զունդն և թա-